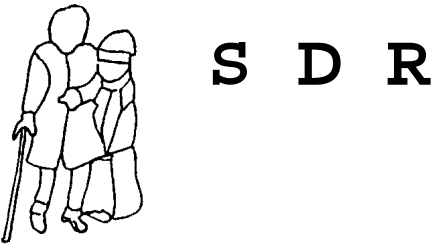

STICHTING DOMINIQUE ROEMENIË	
	
NIEUWSBRIEF	Juli 2011

<i>Penningmeester, tevens postadres:</i> Pierre van der Meer, De Wieken 46, 6581 DG Malden. Tel. 024-3581612, E-mail: s_d_r(apestaart)kpnmail.nl Banknr 13.16.44.769 t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Mal- den <i>Antoinette Smits</i> Bulevardul (BLD) Socola 6, Bl D1, Sc A, Et2, Ap 11, Iasi, cod.700194 Jud.Iasi, Romania; Tel. 00-40-232-212-025 Mobiel : 00-40-745-317-468 E-mail Roemenië: antsmits@hotmail.com E-mail: antoinettesmits@gmail.com Dahliastraat 26 6581XL Malden 0031 24 3581587 0626126119

Malden, 22 juli 2011

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

2011 is een nog moeilijker jaar voor de Roemenen. De lange koude winter heeft voor veel mensen de vaste lasten omhoog gestuwd. Vanaf 3 maart is er geen verwarming meer in appartementen omdat de huiseigenaren deze hebben af laten sluiten. De overheid heeft de salarissen bevroren en verlaagd en de stakingen in ziekenhuizen zijn dagelijks op de TV te zien.

Op zaterdag 9 april ben ik weer van Malden naar Iasi vertrokken met 18 graden. Na 1143 km was ik door Duitsland en Oostenrijk gereden en in Hongarije aangekomen. Zondag 425 km door Hongarije en nog eens 157 km tot in Cluj in Roemenië (8 graden). Al 1725 km onderweg. Maandag 11 april was ik uitgenodigd door Ria en Ben Theissen van Stichting Har in Turda om aanwezig te zijn bij de opening van een speeltuin voor kinderen met een mentale en lichamelijke handicap. De speeltoestellen van de Leemkuil en van Brakkefort, die door HAR opgeknapt waren, per transport naar Turda vervoerd en daar geplaatst waren, werden officieel ingezegend. Daarna ben ik doorgereden; het was 0 graden en natte sneeuw en het was echt winter. In Neamt heb ik geslapen in een klein hotel. En daarna naar het klooster in Neamt waar ik weer even bij Monnik Filamont op bezoek ging om ook mijn nieuwe reis weer door te nemen. Priester Filamont zat op zijn bed; hij is verlamd geraakt door een val uit een boom tijdens het werken. Hij krijgt veel bezoekers. Zijn moeder zorgt voor hem en woont samen nu in een apart huis op het terrein. Ik heb nu het hele kloostercomplex bezocht en ook twee kluizen die in het bos liggen, omdat ik nu tijd had. Het was een

moeilijke tocht door het slechte wegdek en de modder, maar wel indrukwekkend.

In Iasi ben ik 12 april aangekomen, totaal 2200 km gereden en werd hartelijk ontvangen. De eerste dag meteen naar Sf. Andrei gegaan om de materialen die ikzelf had meegenomen in de auto af te geven.

Dr. Ciobanu van Sf Andrei, een instituut met 105 kinderen met handicaps, had grote problemen met de personele bezetting die nodig is om 24 uur zorg te bieden. Er werden 30 banen geschraapt, waarvan 4 medische assistenten, een nachtbewaker en een onderwijzer, en enkele belangrijke mensen zijn vertrokken naar het buitenland. Dr. Ciobanu vertelde me dat er heel veel ziekenhuizen moeten sluiten omdat ze geen personeel hebben. Het was geen positief perspectief, maar de hulpgoederen waren welkom. Verbandmaterialen, kinderkleding, schoenen en didactische materialen. Ook de **hulp van ZZG** (leeractiviteiten in de zomermaanden). De zorg hier in Sf Andrei is optimaal. En ondanks dat men geen premie heeft gekregen en niets extra met de Kerst, hebben de medewerkers hun inzet getoond voor deze kinderen; ondanks de slechte financiële situatie van hen zelf (nog geen 200 euro per maand). Dr. Ciobanu is zo trots op haar mensen en ze had tranen in haar ogen omdat deze werkers het ook niet breed hebben maar ze hebben een goed hart.

Ook bij het Tehuis Galata en Sterjarul konden we hulp gaan bieden voor de creatieve therapie: zij konden materialen kopen en ook had ik wol en andere materialen en naaimachines gekregen, die goed terecht zijn gekomen. Ook een naaimachine gegeven aan Claudia, die kleren gaat maken voor haar dochter en voor anderen om wat bij te verdienen.

We hebben de mooie broeken die we hebben gekregen uit **Nuenen** en de nieuwe kleding gegeven aan de instituten omdat daar geen geld meer was om de jeugd te kleden.

De directrice, mevrouw **Mihaela Olteneanu**, is na een kort ziekbed op 17 mei overleden. Zij kreeg na een longontsteking een bloedvergiftiging en daarna een beroerte; men heeft nog geprobeerd haar te opereren en ze stierf in een ziekenhuis.

Een grote verslagenheid was er bij het personeel en de kinderen en ook voor mij. Zij was een moeder voor haar kinderen en personeel.

Emilia, een psychologe, moest haar taak gaan waarnemen en dat was een moeilijke opgave voor haar.

In de voorbereiding voor Pasen had ik kleurplaten afgegeven aan **ARS**, jongeren met syndroom Down. Deze kwamen goed van pas en de jeugd kan nu Paas-mandjes maken.

Het is was nog steeds erg koud, 2,5 graden, en toen ik bij **Oma Elena** kwam lag ze in bed met 4 lagen kleding over elkaar aan. Het was daar intens koud: de verwarming was afgesloten. Bijna alle kinderen en kleinkinderen zijn in het buitenland en ze mist hen. Ook was haar pensioen niet toereikend en ze kon haar medicijnen niet betalen. Ze had de volgende oplossing: ik ga gewoon weer naar het psychiatrisch ziekenhuis, enkele dagen of weken rusten, dan kost het me niets en misschien kun je de medicijnen betalen. Dat is ook zo gebeurd, ze was daar 3 weken.

Soms kom ik op weg naar huis de bus van Vlaardingen Holy tegen, een rare gewaarwording. Ook bussen en trams uit Brussel en Wenen sieren het stadsbeeld.

Deze bussen zijn natuurlijk niet meer goed voor Nederland en doorverkocht aan Roemenië.

Voor de **kinderbescherming** moest weer een aanvraag worden ingediend voor de verlenging van het samenwerkingscontract. Daarvoor moest weer een jaarverslag worden gemaakt en alles wat we hebben gefinancierd moest weer worden ingediend.

We hebben de verjaardag van **Laurentia** gevierd, die bij me had gewoond en ze maakt het redelijk goed.

Ze had haar baan opgezegd omdat het salaris niet werd uitbetaald en hoopt in haar nieuwe baan weer geld te krijgen.

Irina Panta heeft op 9 maart een dochttertje gekregen, Delia Lacromioara. Gelukkig konden we babykleertjes geven en later heb ik ook een kinderwagen gegeven, die we gekregen hadden van Klaske van Adapost Vinatori, een Nederlandse.

Pasen 2011. Voor de gezinnen hebben we voedselpakketten gemaakt en voor de vele kinderen

paaseitjes uitgedeeld. Het is moeilijk om werk te vinden en ook voor de familie Pop is er geen voldoende werk; en af en toe helpen bij de burens levert wel wat op. Zij kregen eieren en melk maar geen geld om de rekeningen te betalen. Ze hadden weer hun levensmiddelen gekocht en op rekening laten zetten, dus weer niet betaald.

In de Paastijd wordt ook veel aandacht besteed aan de overleden familieleden: ze bezoeken de graven, branden kaarsen en ze geven daar veel geld aan uit om maaltijden te bereiden voor familie en bekenden. Ook ik heb met familie de graven bezocht.

Krantenbericht

Prijsstijgingen voedsel aanzienlijk.

In de voorbije 2,5 jaar zijn de voedselprijzen in Roemenië met 14,5% opgelopen. Dat is drie keer zoveel als het EU-gemiddelde van 4,6%. Een studie van The Money Channel, gebaseerd op gegevens van Eurostat, wijst uit dat dit het hoogste percentage is binnen de EU op buurland Hongarije (+18,2%) na. De prijs van groenten is sinds september 2008 met 55% opgelopen; brood werd 11% duurder, vlees 8,7% en zuivel 12%. De helft van deze prijsstijgingen vond echter plaats in het afgelopen half jaar. De netto-salarissen stegen veel minder dan 14,5%, namelijk met 9%. Elk huishouden in Roemenië is gemiddeld een derde van zijn inkomen kwijt aan voedsel.

Woensdag 27 april kwam de vrachtwagen aan met de vele dozen die ik steeds naar België had gebracht.

Omdat broeder Bert steeds op mij rekt ben ik de gehele dag druk met de vracht. Omdat er geen opbergruimte was moest meteen alles worden verdeeld en ik heb alles naar een dagcentrum gebracht om later te kunnen verdelen. Maar het werden hele zware dagen voor me... veel sjouwen en daarna met 3 moeders en 2 vaders veel dozen gesorteerd en verdeeld.

Zondag 1 mei In de ochtend nog 22 graden.

Om 4.30 nachts een lichte aardbeving gevoeld.

Mijn bed verschoof, ik dacht dat iemand aan mijn bed trok, maar achteraf was het een lichte aardbeving: 4,9 op de schaal van Richter, maar wel voelbaar.

Verschillende keren moest ik naar het kinderziekenhuis komen omdat jonge kinderen met koorts waren opgenomen en de ouders geen geld hebben om medicijnen en behandeling te betalen. In de dorpen is geen permanente medische zorg, daarom komen ze direct per ambulance naar het ziekenhuis. De afdelingen zijn soms nog in erbarmelijke

toestand: alles kapot, ramen, muren, stukken cement weg, gaten in de vloeren, kapotte wc etc. en als je aanbiedt om hulp te vragen b.v. via Programma Max is de directeur heel duidelijk:

ALLEEN als er geen opnames en foto's worden gemaakt, want daar is de Minister van Gezondheidszorg niet van gediend.

Voor mij een grote teleurstelling, maar steeds weer krijg ik dezelfde mededeling: geen foto's maken.

Ook ontmoette ik bij het ziekenhuis **Marius**, een jongen die met aids geïnfecteerd is en die ik al jaren had geholpen, maar die steeds van de ene naar de andere plek verwezen werd. Hij heeft geen ouders en wat me verwonderde: het ziekenhuis heeft een echt kamertje voor hem gemaakt. Klein met een bank i.p.v. een bed, water, geen verwarming. Hij werkt daar en krijgt 500 Ron (125 euro) per maand. Hij helpt op diverse afdelingen. Ik veronderstel dat hij zich wast in het ziekenhuis. Hij was heel trots en liet mij zijn verblijfje zien. Niet mooi, maar toch hij heeft nu een eigen stekje. Hij is toch wees en heeft eigenlijk niemand meer. Ik beloofde hem af en toe op te zoeken.

Krantenbericht

Roemeense jongeren zijn sterk intolerant jegens zigeuners, homoseksuelen en mensen met aids. Dat is de uitkomst van een enquête die in opdracht van de George Soros Foundation is uitgevoerd onder 5680 jongeren tussen 14 en 18 jaar oud, zo bericht Washington Post. Een aanzienlijk deel van de jeugd kan betiteld worden als racist of antisemiet. Driekwart van de jongeren accepteert geen burens met een andere seksuele geaardheid en twee derde wil onder geen voorwaarde wonen naast zigeuners of personen die met aids besmet zijn. Ook moslims en joden worden door 42, respectievelijk 34%, niet aanvaard.

Vinatori School. Juf Ana vroeg hulp voor groep 4 die dit jaar een overgangsexamen moet doen om naar een andere school te gaan of naar groep 5 te gaan. Kinderen doen 2x schoolexamens: in groep 4 en groep 8 en later in groep 12. In overleg heb ik haar geld gegeven en ik kon realiseren dat de 16 kinderen 2 dagen met de bus weg konden gaan in juni. Kinderen van het platteland hebben weinig mogelijkheden en dit uitstapje is dan ook heel belangrijk en omdat ouders vaak geen geld hebben zoeken ze sponsors. Enkele kinderen zijn op de Afterschool groep en hebben veel betere resultaten op school we sponsoren ook dit project van Klaske. We hadden ook nog voetbalkleren afgeven die ik had gekregen en voor een heel elftal

had ik blouses en sokken in de kleur paars en groen, ook zij kregen op **1 juni Dag van het Kind** lekkernijen en fruit, zoals alle kinderen in onze projecten, instituten en ziekenhuis afdeling oncologie.

Voor de medewerkers van **Galata** hebben we toch de studiekosten betaald voor de pedagogische opleiding. We wilden hiermee stoppen, omdat we het project autisme hebben gestart, waar vele medewerkers aan konden deelnemen. Maar deze medewerkers kregen geen diploma als de studiekosten niet betaald werden. Zij konden het echt niet van hun minimale salarissen betalen volgens de directrices.

Van de Bibliotheek Malden kreeg ik Duitse leesboekjes die afgeschreven waren en die hebben we op een school afgegeven in Iasi waar Duits werd gegeven.

De vele goederen zijn verdeeld in een kraamkliniek, de instituten met kinderen met beperkingen en bij gezinnen.

Naast de vaste projecten werd hulp gevraagd voor 2 urgente gevallen. Een gezin in Paduran bij Popensti had geen huis meer, het was afgebrand door een fout van EON-aansluiting van de elektriciteit. Gelukkig konden de 3 kinderen gered worden door een buurmeisje dat het vuur zag en meteen naar het huis is gegaan om de slapende kinderen te redden en de butagasfles uit huis te slepen, maar er was bijna niets gered. Gelukkig had ik matrassen, dekens en kleding en ik kon weer helpen om de achterstallige rekening te betalen bij de kruidenier want daar lag de identiteitskaart en zonder kaart kon er geen aangifte worden gedaan bij de gemeente.

Ik heb dit gezin enkele keren bezocht 50 km buiten Iasi en hen levensmiddelen gebracht en we wachten nu op hulp van gemeente. Maar niemand is verzekerd, dus hulp moet komen van anderen en in deze tijd van crisis is hulp moeilijk te vinden. We hopen dat voor de winter het huisje weer kan worden opgetrokken van stenen en niet van hout.

Ook hebben we de ouders van **Carola** met het Syndroom van Down geholpen om hun huisje, dat ze zelf aan het maken zijn, weer van stenen te voorzien en ook zij hopen dat het dak er voor de winter op ligt.

We hebben **Mario** en haar dochtertje kunnen helpen om hun flat in te richten. Mario was al gescheiden maar had nog gewacht om te vertrekken omdat haar dochtertje nu naar groep 1 kan gaan in

de stad. Zoals bij zo vele moeders is de oorzaak om weg te gaan het drankproblemen van hun man, die dan niet meer gaan werken. De vrouw moet werken en de man geeft het geld uit aan de drank en wordt agressief met negatieve gevolgen voor de vrouw en de kinderen, maar er zijn geen hulpinstanties die voor de moeders en kinderen opkomen. Het was dan ook een mooi project, zodat we gasfornuis, meubels, lingeerie en keukenmaterialen konden kopen zodat zij weer een nieuwe start kunnen maken.

Gelukkig is er voor aanstaande moeders wel een goede opvang in een tehuis en ik heb voor Ana uit Voinești een plaats kunnen krijgen om te bevallen in juli. En ik hoop maar dat ze er nu ook gebruik van gaat maken, want ze woont nog met haar zoontje bij haar moeder.

Misschien gaat ook haar zus Ioana met haar baby daar naar toe omdat ook haar man veel drinkt en ze wordt mishandeld. Ook zij hebben kleren van ons gekregen voor haar zoontje. Deze jonge moeders zijn te jong om hun kinderen goed op te voeden en hebben hulp nodig.

Jongeren met het Syndroom van Down en de jongeren van Casa Speranta doen mee met speciaal Olympic sportactiviteiten: atletiek 25 en 50 m, voetbal en basketbal en ze hopen met gouden medailles terug te komen. Ouders willen dat hun kinderen meedoen, maar de kosten voor deelname en versnaperingen worden door ons gesponsord. Het is mooi te zien hoe zij naar andere plaatsen gaan in Roemenië om met andere gehandicapten sport te beoefenen en met medailles thuis te komen.

Elena Manole heeft kleren voor haar kinderen gekregen, Ianos' ouders en kleinkinderen (16) waren er aanwezig toen ik met de auto de dozen kwam brengen, maar daarna vroegen ze nog om dekens, borden en bestek. En Ianos wilde een kar kopen om hout te verzamelen en te verkopen en een kippenbedrijf beginnen. Ja, een zigeunerfamilie wil wel werken maar op hun wijze. Maar weer geprobeerd hen zelf te laten opkomen voor hun grote gezin. Uit goedheid hebben zij weer een jongere opgenomen die geen thuis heeft en Ianos' ouders wonen weer bij hen in. Vader heeft de gehele dag zuurstof nodig. Ze zijn op leeftijd en ziek en ze hebben ze in huis gehaald omdat ze thuis niet meer kunnen verblijven zonder hulp. En zij kunnen een beetje mee profiteren van hun pensioen. 2 jongens werken als dagloners, maar de baas betaalt niet uit.

Bijzondere activiteiten voor jongeren.

We hebben gehonoreerd dat we **Vlad**, als het voor ons mogelijk is, gaan sponsoren. Vlad is 14 jaar en heeft vanaf zijn jeugd meegedaan met "dans sportiv". Zijn ouders hebben dit mogelijk gemaakt, maar nu de salarissen verlaagd zijn kunnen ze hun zoon niet verder laten ontwikkelen. Hij haalt geweldige prestaties en zijn studieresultaten zijn goed.

Stichting Har sponsort **Tudor Pop** maar hij komt ook nog vaak bij mij langs om hulp omdat zijn balletopleiding toch meer geld kost dan alleen de internaatkosten, maar we werken samen aan zijn toekomst. Van 15 juni tot 15 september is er schoolvakantie.

De vele goederen die we gekregen hebben van verschillende mensen hebben een speciale bestemming gekregen. Zo is Maria is erg verwend voor haar verjaardag, de medische artikelen en verbanddozen zijn gegaan naar kindertehuizen. De kleding nieuw en gemaakt door vrijwilligers zijn gegaan naar kindertehuis Sf Andrei, tehuis Galata en Casa Speranta voor jong volwassenen. Kleding ook naar gezinnen en naar ouderen in het dorp Popești. De naaimachines zijn gegaan naar Claudia, tehuis Galata en Sf Andrei voor de creatieve therapie. Speelgoed naar tehuis en didactische materialen naar scholen.

En met de financiële ondersteuning hebben we de overige projecten gerealiseerd. Speciaal ook dank voor de hulp van ZZG Eindhoven, die vooral voor de instituten hulp hebben geboden. En voor de groepen uit Nuenen en Almelo, die met de quilts die ze verkopen, een heel mooi bedrag hebben gestort. We gaan op dezelfde weg verder en zijn u dankbaar.

Ik ben 3 weken in Nederland geweest en ik ga 23 juli weer terug naar Iasi.

Namens Loes Derks-Cohen en Pierre van der Meer een mooie zomervakantie gewenst en we gaan weer met goede moed verder.

Dank voor uw hulp.

Antoinette Smits.